

บทที่ ๓

ภาษาในการเขียนและข้อบกพร่องของการใช้ภาษา ในการเขียน

หัวข้อ

๑. ลักษณะภาษาในการเขียน
๒. ระดับภาษาในการเขียน
๓. ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาในการเขียน

แนวคิด

๑. ภาษาเขียนที่ดีต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๒ ประการ คือ มีความชัดเจน ถูกต้อง และชวนอ่าน
๒. ระดับภาษาในการเขียนมี ๓ ระดับ คือ ๑) ภาษาปากหรือภาษาพูด ๒) ภาษากึ่งแบบแผนหรือกึ่งทางการ และ ๓) ภาษาแบบแผน หรือภาษาทางการ
๓. ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาในการเขียนมี ๒ ประการสำคัญ คือ ข้อบกพร่องในการใช้คำ และข้อบกพร่องในการใช้ประโยค

วัตถุประสงค์

- เมื่อศึกษาบทที่ ๓ จบแล้ว นักศึกษาสามารถ
๑. อธิบายลักษณะภาษาเขียนที่ดีได้
 ๒. บอกระดับภาษาในการเขียนได้
 ๓. ใช้ภาษาในการเขียนได้ดีและถูกต้อง

เนื้อหา

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านรับรู้ข้อเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่าน ดังนั้นการใช้ภาษาในการเขียนจึงเป็นเรื่องที่นักศึกษาคควรให้ความระมัดระวังและสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในเรื่องลักษณะภาษา ระดับภาษา และข้อบกพร่องของการใช้ภาษา

๑. ลักษณะภาษาในการเขียน

ภาษาในการเขียนที่ดีจะต้องมีลักษณะสำคัญ ๒ ประการ คือ มีความชัดเจน ถูกต้องและชวนอ่าน

๑. **มีความชัดเจนถูกต้อง** คือ สื่อความหมายได้ชัดเจนและมีความถูกต้อง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตรงตามที่คุณเขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่านได้ หากเขียนกำกวมหรือไม่ชัดเจนอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

ตัวอย่าง

๑. “ให้นักศึกษาที่มีปัญหา เขียนคำร้องต่อแผนกทะเบียนด่วน”

ข้อความในประโยคที่ยกมานี้มีข้อบกพร่องเพราะภาษา ไม่ชัดเจน มีช่องว่าง ไม่มีกรรมมารับว่านักศึกษาที่มีปัญหาเรื่องอะไร และให้มาเขียนคำร้องภายในวันเวลาใด

ดังนั้นจึงควรแก้ไขประโยคนี้ให้ชัดเจน ดังนี้

“ให้นักศึกษาที่มีปัญหาในการลงทะเบียนเรียน เขียนคำร้องต่อแผนกทะเบียน ภายในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒”

๒. “ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้น เพราะหากครอบครัวเข้มแข็งย่อมส่งผลต่อประเทศชาติ”

ข้อความในประโยคที่ยกมานี้มีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ภาษาไม่ชัดเจน ทำให้ยากต่อการเข้าใจ

ดังนั้นจึงควรแก้ไขประโยคนี้ด้วยการเขียนขยายความให้ชัดเจน ดังนี้

“ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาไปสู่สังคมที่ดี เพราะหากครอบครัวเข้มแข็ง สังคมก็เข้มแข็ง และสุดท้ายส่งผลให้ประเทศชาติเข้มแข็งไปด้วย”

๓. “ให้นักศึกษาเขียนเรียงความคนละ ๑ เรื่อง ความยาว ๒ หน้ากระดาษ”

ข้อความในประโยคที่ยกมานี้กว้างเกินไป ขาดรายละเอียดและขอบเขตที่ชัดเจน โดยไม่ได้บอกว่าจะให้เขียนเรียงความเรื่องอะไร ทำให้ผู้ได้รับคำสั่งต้องขบคิดต่อไป

จึงควรแก้ไขประโยคนี้อันให้ชัดเจน ดังนี้

“ให้นักศึกษาเขียนเรียงความคนละ ๑ เรื่อง โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ประทับใจครั้งหนึ่งในชีวิตของนักศึกษา ความยาวประมาณ ๑ หน้ากระดาษ A๔ พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย”

๒. ชวนอ่าน คือมีลีลาหรือการใช้สำนวนภาษาที่ดี ไม่อ้อมค้อม วากวน รู้มารยาท กาลเทศะ และให้เกียรติผู้อ่าน

ตัวอย่าง

๑. “ปีหนึ่งมี ๓๖๕ วัน วันหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง ชั่วโมงหนึ่งมี ๖๐ นาที นาทีหนึ่งมี ๖๐ วินาที แต่ละวินาทีมีค่า มีค่าจนไม่อาจหาค่าได้ เราพึงตระหนักถึงคุณค่าของเวลา อย่าปล่อยให้เวลาแต่ละวัน แต่ละชั่วโมง แต่ละนาที แต่ละวินาที ล่วงเลยไปโดยเปล่าประโยชน์ โดยที่เราไม่ได้หยิบจับทำอะไรเลย”

ภาษาที่ใช้ในข้อความที่ยกมานี้ค่อนข้างเย็นเยือกวากวน ควรแก้ไขด้วยการเขียนให้สั้นกระชับ ชวนอ่าน ดังนี้

“เวลามีค่าจนไม่อาจประมาณได้ เราพึงตระหนักถึงคุณค่าของเวลาด้วยการใช้เวลาแต่ละวินาทีที่ผ่านไปให้เกิดประโยชน์มากที่สุด”

๒. “คนเราทุกคนล้วนมีเรื่องที่น่าประทับใจ คงไม่มนุษย์หน้าไหนที่ไม่มีเรื่องที่น่าประทับใจสักครั้งในชีวิต และคงไม่สมอนิ่งปล่อยให้เรื่องที่น่าประทับใจผ่านพ้นไปโดยจดจำอะไรไม่ได้ จริงไหม หรือว่าคุณเป็นคนหนึ่งที่จดจำอะไรไม่ได้”

ภาษาในข้อความนี้ไม่สุภาพ และไม่ให้เกียรติผู้อ่าน ควรปรับปรุงให้สุภาพและชวนอ่าน ดังนี้

“เราทุกคนต่างมีเรื่องที่น่าประทับใจในครั้งหนึ่งในชีวิตแตกต่างกันออกไป และเรื่องนั้นมักอยู่ในความทรงจำของเราตลอดไป”

๓. “ถ้าไม่ใช่อย่างหน้าตาซ่าง ก็ควรเสียสละที่นั่งให้แก่เด็ก สตรี และคนชรา”

ภาษาในข้อความนี้ไม่เหมาะสม เพราะเป็นภาษาที่ใช้ในที่สาธารณะ และยังเป็น การขอความร่วมมือร่วมใจจากผู้อ่าน จึงควรใช้ภาษาที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีแก่ผู้อ่าน ดังนี้

“สุภาพชน พึงเสียดสละที่นั่งให้แก่เด็ก สตรี และคนชรา”

๒. ระดับภาษาในการเขียน

ระดับภาษาในการเขียนมี ๓ ระดับ คือ

๑. **ระดับภาษาปากหรือภาษาพูด** เป็นภาษาที่ใช้ติดต่อกับคนสนิทหรือคน ใกล้ชิด รวมทั้งการเขียนย่อเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการให้บริการ เช่น การเขียนส่งข้อความ สั้นทางเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ (SMS หรือ Short Messages) การเขียนจดหมายหรือ E-mail ถึงเพื่อนสนิท การเขียนสั่งอาหาร เป็นต้น ภาษาปากหรือภาษาพูดนั้นมักปรากฏคำที่มี ลักษณะย่อหรือภาษาสแลงปะปนอยู่ด้วย

๒. **ภาษาถึงแบบแผนหรือกึ่งทางการ** เป็นภาษาที่ใช้ในงานเขียนทั่วไป ทั้ง สารคดีและบันเทิงคดี อาทิ เรียงความ บทความ นวนิยายและเรื่องสั้น ภาษาในระดับนี้คำนึงถึง ผู้อ่านที่ไม่ใช่คนใกล้ชิดกับผู้เขียน จึงไม่ใช่ภาษาปากหรือภาษาพูด ยกเว้นในบทสนทนา (Dialogue) ของงานประพันธ์ประเภทบันเทิงคดีอาจปรากฏคำภาษาปากเพื่อความสมจริงของ อารมณ์หรือความรู้สึกของตัวละครได้

๓. **ภาษาแบบแผนหรือภาษาทางการ** เป็นภาษาที่ใช้ในงานเขียนที่เป็น ทางการ เช่นรายงานทางวิชาการ รายงานการวิจัย ประกาศของทางราชการ ร่างคำกล่าว รายงาน ร่างสุนทรพจน์ เป็นต้น

ตัวอย่างภาษา

๑. ภาษาปาก -	น.ศ. มหา'ลัยเห่อแพชั่นแต่งตัวตามนักร้องหลี่
ภาษาถึงแบบแผน -	นักศึกษามหาวิทยาลัยชื่นชอบการแต่งกายแบบ นักร้องเกาหลี
ภาษาแบบแผน -	นักศึกษามหาวิทยาลัยนิยมแต่งกายตามแบบนักร้อง ของประเทศเกาหลี
๒. ภาษาปาก -	ธงชัยร้องเพลงได้เจ๋งมาก แถมท่าเต้นนี่พลิ้วไปหมด

ภาษาถิ่นแบบแผน - ชงชัยร้องเพลงได้เพราะมาก แถมยังเต้นได้เก่งอีกด้วย

ภาษาแบบแผน - ชงชัยเป็นนักร้องที่มีความสามารถทั้งการร้องเพลงและลีลาการเต้น

๓. ภาษาปาก - ฝนกระหน่ำกรุงฯ ทำให้รถติดหนึบ

ภาษาถิ่นแบบแผน - ฝนตกอย่างหนักในกรุงเทพฯ ทำให้รถติดเป็นจำนวนมาก

ภาษาแบบแผน - ฝนตกหนักในกรุงเทพมหานคร ทำให้การจราจรติดขัด

ภาษาทั้ง ๓ ระดับนี้หากใช้ไม่เหมาะสมกับโอกาส อาจทำให้ภาษาที่ใช้ดูไม่สุภาพ จึงไม่ควรนำมาใช้ ดังตัวอย่างภาษาปากที่ไม่ควรใช้ในงานเขียนทั่วไป เช่น เรียงความ บทความ การเขียนคำร้อง การตอบข้อสอบ ฯลฯ

ตัวอย่างที่ ๑

ภาษาปาก

ชีวิตคือการต่อสู้ คนเราต้องต่อสู้ตั้งแต่อุ้มมาจากท้องแม่ยันม้วยมรณา ในวัยเด็กเราต้องต่อสู้เพื่อการอยู่รอด เราต้องกิน กิน และก็กินเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง เมื่อโตขึ้นต้องเข้าโรงเรียน เริ่มรู้จักการแข่งขันกับสังคมด้วยการสอบเข้า บางคนพ่อแม่มีตั้งค์หน่อย ยอมเสียค่าแะ๊ะเจี้ยแพงๆ ลูกก็สอบเข้าได้สบายบรื้อ เมื่อพ้นวัยเรียนสู่วัยทำงาน ก็ต้องแข่งขันอีก แก้อ้อในที่ทำงานมีน้อย แถมยังไม่ค่อยว่างอีก กว่าจะเปิดรับทีละตำแหน่งต้องคอยแล้วคอยอีก เมื่อเข้าไปทำงาน ก็ต้องแข่งขันกับเพื่อนร่วมงาน ใครประจบสอพลอเลียเจ้านายเก่งก็อาจได้ดิบได้ดี ส่วนพวกทำงานเป็นแต่ประจบไม่เป็นแถมเจ้านายเหม็นขี้หน้า ก็อย่าหวังว่าจะได้ดิบได้ดีเหมือนคนอื่นเค้า เมื่อมีครอบครัว ต้องต่อสู้ทำมาหากินเลี้ยงลูกเลี้ยงเต่ากว่าลูกๆ จะเติบโตได้ เราก็ก่อกจะเข้าโลง วัยแก่ก็ต้องต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บอีก ครั้นพ้นจากเจ็บ ถึงคราวตายนี้ก็จะพ้นเวรพ้นกรรม หนอยแน่...วัดที่จะจัดพิธีศพไม่ว่างชะะอีก ต้องย้ายวัด หากจะเผาวัดเดิมก็ต้องรอคิวศาลาว่าง เห็นไหมถึงได้พูดว่าชีวิตคนเราต้องสู้ตั้งแต่เกิดยันตาย หรือญาติโยมว่าไม่จริง

จากตัวอย่างที่ยกมานี้จะเห็นว่าเป็นการเขียนที่ใช้ภาษาปากเป็นส่วนใหญ่ แม้จะดูอ่านเข้าใจง่าย ได้อารมณ์แสดงถึงการประชดประชันชีวิต แต่เป็นภาษาที่ไม่เหมาะสมกับการเขียนที่ต้องใช้ภาษาทั้งแบบแผนหรือเป็นแบบแผน จึงควรแก้ไขภาษาให้ดูสะอาดสวย ดังนี้

ภาษาแบบแผน

ชีวิตคือการต่อสู้ คนเราต้องต่อสู้ตั้งแต่เกิดจนตาย ในวัยเด็กเราต้องต่อสู้เพื่อการมีชีวิตรอด เราต้องรับประทานอาหารเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง เมื่อโตขึ้นต้องเข้าโรงเรียน เริ่มรู้จักการแข่งขันกับสังคมด้วยการสอบคัดเลือก บางคนพ่อแม่มีฐานะดี ยอมเสียเงินกินเปล่าจำนวนมาก ลูกก็ผ่านการสอบคัดเลือกได้ง่าย เมื่อพ้นวัยเรียนสู่วัยทำงาน ก็ต้องแข่งขันอีก ตำแหน่งในที่ทำงานมีน้อย และมักไม่ค่อยว่าง ต้องใช้เวลารอกว่าจะเปิดรับที่ละตำแหน่ง เมื่อได้ทำงาน ก็ต้องแข่งขันกับเพื่อนร่วมงาน ใครเอาใจเจ้านายเก่งอาจได้ดี ส่วนคนที่ทำงานเป็นแต่เอาใจเจ้านายไม่เป็น แถมเจ้านายไม่ชอบคงไม่ได้ดีเหมือนคนอื่นเขา เมื่อมีครอบครัว ต้องต่อสู้ทำงานเลี้ยงครอบครัว กว่าลูกๆ จะเติบโต เราก็เข้าสู่วัยชรา วัยชราต้องต่อสู้กับโรคภัยอีก ครั้นพ้นจากการเจ็บไข้ ถึงคราวตาย ก็ยังไม่หมดเวรหมดกรรม วัดที่จัดพิธีศพไม่ว่างอีก ต้องหาวัดใหม่ หากจะจัดงานที่วัดเดิมก็ต้องรอให้ศาลาว่าง ถึงกล่าวได้ว่าชีวิตคนเราต้องต่อสู้ตั้งแต่เกิดจนตาย หรือท่านว่าไม่จริง

ตัวอย่างที่ ๒

ภาษาปาก

รามเป็นมหาลัยที่เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน หากใครเอ็นไม่ติดก็สามารถมาลงเรียนที่รามค่าแห่งได้ มีหลายคณะให้เลือกเรียนทั้งนิติ รัฐศาสตร์ บริหาร เศรษฐศาสตร์ มนุษย์ วิชา และศึกษา ค่าเรียนก็ไม่แพง หน่วยละ ๒๕ บาท เทอมหนึ่งลงได้ประมาณ ๗ ตัว หรือ ๒๑ หน่วย พันหนึ่งก็อยู่แล้ว

จากตัวอย่างภาษาปากที่ยกมานี้เป็นภาษาที่นักศึกษาเมื่อนำภาษาพูดมาใช้ในภาษาเขียนอยู่เสมอ แม้จะเป็นภาษาใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่นักศึกษาต้องใช้เขียนในการสื่อสาร เช่น การเขียนคำร้องกับทางมหาวิทยาลัย การตอบข้อสอบ หรือการเขียนแสดงความรู้สึก เป็นต้น นักศึกษาไม่ควรนำภาษาปากเหล่านี้มาใช้ในภาษาเขียน เพราะเป็นการใช้ภาษาไม่ถูกกาลเทศะ ดังนั้นจึงควรใช้ภาษาให้ถูกต้องตามตัวอย่างภาษาแบบแผนที่แก้ไขนี้

ภาษาแบบแผน

รามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน หากใครสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ ก็สามารถมาสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ มีหลายคณะให้เลือกเรียน ทั้งนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ค่าเรียนก็ไม่แพง หน่วยกิตละ ๒๕ บาท ภาคการศึกษาหนึ่งๆ ลงทะเบียนเรียนได้ ๗ รายวิชาหรือ ๒๑ หน่วยกิต เป็นเงินประมาณ ๑,๐๐๐ บาท

อนึ่งนอกจากภาษาใกล้ตัวในสถานศึกษาที่นักศึกษา มักนำมาใช้ในงานเขียนแล้ว ภาษาใกล้ตัวที่นักศึกษาอาจพบเห็นอยู่เสมอ เช่นภาษาจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารบันเทิง หรือข้อความโฆษณาสินค้าต่างๆ ฯลฯ นักศึกษาไม่ควรนำภาษาเหล่านั้นซึ่งมักเป็นภาษาพูดหรือภาษาปากมาใช้ในงานเขียนของนักศึกษา

ตัวอย่าง

๑. ภาษาปากจากหนังสือพิมพ์

“หงส์ดับซ่าส์ผีชีวิ ๒ เม็ด”

ตัวอย่างนี้เป็นภาษาพูดหัวข่าวหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับข่าวกีฬา เป็นการพูดหัวข่าวที่เน้นความหือหาวไม่เหมาะแก่การนำมาใช้ในงานเขียนที่ต้องใช้ภาษาแบบแผน ซึ่งหากนำมาใช้ ควรแก้ไขเป็น “ทีมลิเวอร์พูลชนะทีมแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด ๒ ประตูต่อ ๐”

๒. ภาษาปากจากนิตยสารบันเทิง

“จะอู๊ยยส์...นางเอกสาวเซ็กซี่ชื่อเล่น น. แอบหุ่่งหนิงกับพระเอกหนุ่มคาสโนวา เรียกพี่ที่ร้านอาหารตั้งย่านทองหล่อ”

ตัวอย่างนี้เป็นภาษาที่ใช้ในการเขียนข่าวบันเทิง ซึ่งต้องการรสชาติในการนำเสนอข่าว จึงเล่นคำด้วยการใช้ภาษาปากที่ชวนอ่าน ไม่เหมาะแก่การใช้ในงานเขียนที่ต้องใช้ภาษาแบบแผน ซึ่งหากนำมาใช้ควรแก้ไขเป็น “นางเอกสาวสวยชื่อเล่น น. แอบนัดรับประทานอาหารกับพระเอกน่ารักที่ร้านอาหารมีชื่อเสียงย่านชอยทองหล่อ”

๓. ภาษาปากจากการโฆษณาสินค้า

“คุณจะนอนดีฟงอยู่บ้านอย่างสบายใจเจ็บ หากได้ร่วมธุรกิจกับเรา กำไรเหาะๆ เดือนละหมื่นกว่าบาท สมัครเป็นสมาชิกวันนี้ ลดกระหน่ำค่าสมัคร ๕๐% แถมพกด้วยกีฟเซ็ต อ้อซาลส์”

ตัวอย่างนี้เป็นภาษาโฆษณาที่ใช้ภาษาปากเพื่อสร้างสีสัน ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในงานเขียนที่ใช้ภาษาแบบแผน ซึ่งหากนำมาใช้ควรแก้ไขเป็น

“คุณจะนอนอยู่บ้านอย่างสบายใจ หากได้ร่วมธุรกิจกับเรา กำไรเดือนละหมื่นกว่าบาท สมัครเป็นสมาชิกวันนี้ ลดค่าสมัคร ๕๐% พร้อมชุดของขวัญอีกมากมาย”

ภาษาปากดังที่ได้กล่าวมานี้ ห้ามนักศึกษานำมาใช้เขียนในวิชา TH ๒๔๔ การพัฒนาทักษะการเขียน เพราะวิชานี้ยึดภาษาระดับที่ ๒ และ ๓ คือภาษาทึ่งแบบแผนและแบบแผนเป็นแนวทางในการเขียนเท่านั้น

๓. ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาในการเขียน

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาในการเขียนมี ๒ ประการสำคัญ คือข้อบกพร่องในการใช้คำ และข้อบกพร่องในการใช้ประโยค

๑. ข้อบกพร่องในการใช้คำ ข้อบกพร่องในการใช้คำที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามีดังนี้

๑.๑ บกพร่องเพราะสะกดคำผิด คำบางคำเป็นคำที่คุ้นเคยและมักใช้อยู่เสมอๆ ในชีวิตประจำวัน แต่ยังไม่ปรากฏการเขียนผิด ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่นักศึกษา ไม่จดจำจากการอ่านและขาดความระมัดระวังในการเขียน

คำที่นักศึกษามักสะกดผิดเกิดขึ้นได้หลายกรณี เช่น

๑.๑.๑ สะกดผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น

คำสะกดผิด	คำสะกดถูก	แนวเทียบ
โลกาภิวัฒน์	โลกาภิวัดน์	วิวัฒนาการ
สังเกตุ	สังเกต	หมายเหตุ
อนุญาติ	อนุญาต	ญาติพี่น้อง
รชชาติ	รชชาติ	กาชาด
ลำไย	ลำไย	ห่วยไย

- ๑.๑.๒ สะกดผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ เช่น
 สรรค์ หมายถึง สร้าง เช่น สร้างสรรค์ สังสรรค์ (การมารวมกัน
 เพื่อสร้าง)
 สรร หมายถึง เลือก เช่น จัดสรร คัดสรร
 ฉันทน์ หมายถึง สรรพนามบุรุษที่ ๑ แทนผู้พูด เช่น ฉันทน์เป็นเพื่อน
 กับเธอ
 ฉันทน์ หมายถึง กิน เช่น พระภิกษุฉันทน์อาหาร
 ฉันทน์ หมายถึง เสมอเหมือน เช่น ฉันทญาติ ฉันทใจ ฉันทนั้น
 ฉันทน์ หมายถึง คำประพันธ์ เช่น ฉันทลักษณ์
 ฉันทน์ หมายถึง ความพอใจ ความคิดเห็นร่วม เช่น เอกฉันทน์
 สมานฉันทน์

- ๑.๑.๓ สะกดผิดเพราะใช้พยัญชนะผิด เช่น

คำสะกดผิด	คำสะกดถูก
ปรากฏ	ปรากฏ
อนุลักษณ์	อนุรักษ์
โอกาส	โอกาส
วิพากย์	วิพากษ์

- ๑.๑.๔ สะกดผิดเพราะใส่วรรณยุกต์ผิด เช่น

คำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูก
เต็นท์	เต็นท์
แท็กซี่	แท็กซี่
ม็อบ	ม็อบ
เซ็ต	เซ็ต
จ๊กจั่น	จ๊กจั่น
ป้มน้ำมัน	ป้มน้ำมัน

๑.๑.๕ สะกดผิดเพราะใส่ตัวการ์นต์ผิด เช่น

คำที่สะกดผิด	คำที่สะกดถูก
สำอองค์	สำออง
ย่อมเยาว์	ย่อมเยา
สาส์น	สาสน์
กอปรี่	กอปร (ประกอบ)
โครงการณ์	โครงการ
เซ็นด์ชื่อ	เซ็นชื่อ

๑.๒ ใช้คำที่ไม่ใช่ภาษาแบบแผน ปัญหาการใช้คำที่ไม่ใช่ภาษาแบบแผนที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษา ได้แก่

๑.๒.๑ ใช้คำภาษาปาก เช่น

คำภาษาปาก	คำภาษาแบบแผน
แซ่บ	อร่อย
เยอะแยะ	มาก
แบ็บเดียว	เดียวเดียว
เซ็ง	เบื่อ, น่าเบื่อ
ชื้อบื้อ	ชื้อไม่ทันคน
สอบเอ็นท์	สอบเข้ามหาวิทยาลัย
ติว	เรียนเพิ่ม, เรียนพิเศษ
ห่วยแตก	ไม่ได้เรื่อง
หิวหิว	หิวมาก
หนาวหนาว	หนาวมาก

๑.๒.๒ ใช้คำที่มีเสียงต่างจากภาษาแบบแผน คือการใช้คำตามเสียง

ภาษาพูด เช่น

คำเสียงภาษาพูด	คำภาษาแบบแผน
ทางนุ้น	ทางโน้น
ยั้งนั้ง	อย่างนั้น

ยั้งจี๋	อย่างนี้
ยั้งไจ	อย่างไร
อย่างเนี่ย	อย่างนี้
เซี่ยวแหละ	เซี่ยวหรือ
ฮื่อป่าว	หรือเปล่า
ซั๊กครู้	สักครู่
เก้อ	ก็
นึ่ง	หนึ่ง
เค้า	เขา

๑.๒.๓ ใช้คำสแลง ได้แก่

คำสแลง

ซิว ซิว

จี๊ด

ดีส์ดี

นังกอ

กังกัง

ก๊ิก

ก๊ิบเก้

แก๊กซงค์, แก๊กแมน

ขาโจ๋, วยโจ๋

จอบแน

คำภาษาแบบแผน

สบายๆ ง่ายๆ ธรรมดา

รู้สึกพอใจอย่างยิ่ง

คนที่มีอารมณ์และจินตนาการทางศิลปะ มักมีความคิดที่แปลกจากคนทั่วไป

กะเทย เพศที่สาม ผู้ชายที่มีจิตใจและจริตเป็นหญิง

มีนง งงง

เพื่อนสนิทต่างเพศซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

น่ารัก เท่

วางท่าทางเป็นผู้ชายแท้ๆ ทั้งๆ ที่ปรกติเป็นตุ๊ด

วยรุ่น

หน้าอกเล็กมาก

คำสแลง	คำภาษาแบบแผน
จิ้น	นักฝัน นักสร้างภาพ
เจ็ดต้น	ผู้หญิงที่ส่งเสริมให้ผู้อ่อน ประสบการณ์ประสบความสำเร็จ
ชะนี	คำที่กะเทยใช้เรียกผู้หญิง
ชิง	หลบฉาก หลบไปอีกทาง หนึ่ง
ชกมก	สกปรก ซอมซ่อ
เนียน	กลมกลื่น แนบเนียน
ป้อด	ไม่กล้า ไม่สู้
มั่วนี้่ม	ฉวยโอกาสปะปนเข้าไปทำ ให้แยกไม่ออก
เร็ด	สวยทรูดูเด่นเลอเลิศ มักมี ลักษณะเกินพอดี
วิน วิน	ชนะหมดทุกฝ่าย ทุกฝ่าย ได้ประโยชน์
วินแตก	แสดงอารมณ์โกรธใส่ผู้อื่น อย่างรุนแรงในทันที
เหยือก	ซีเหร์
อินดี้	เป็นอิสระ มีความเป็นตัว ของตัวเอง
อินเทรนด์	ทำตามกระแสนิยม
เฮ้าต์	ล้ำสมัย ตกรุ่น
แอ็บแบ้ว	แสร้งทำให้อูเป็นเด็กไร้ เดียงสา

(คัดจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๐ หน้า ๑๒)

นอกจากนั้นยังมีคำอื่นๆ อีก เช่น

งานเข้า

มีเรื่องให้ต้องทำ

เด็กแว้น

วัยรุ่นชายที่ชอบขี่มอเตอร์ไซด์
ไซค์ส่งเสียงดังแว้นๆ

สาวสก็อย

เด็กสาวที่นั่งซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์เด็กแว้น

แห้ว

หมัดหวัง, ผิดหวัง

๑.๒.๔ ใช้คำภาษาหนังสือพิมพ์ เช่น

คำภาษาหนังสือพิมพ์

คำภาษาแบบแผน

เปาคดี

ทำให้คดีจบหรือเรื่องเงียบไป

วิ

วิสามัญฆาตกรรม

ซัลโว

ยิงประตู

ซุก

ปิดบัง

อ่วมมอร์ทัย

อาการหนัก

น่วม

ซ้ำ

บึก

บุคคลสำคัญ, ผู้มีอำนาจ

โฉ่

เกิดเรื่องไม่ดี ไม่งาม

โม้แข่ง

แข่งขันฟุตบอล

เมืองผู้ดี

ประเทศอังกฤษ

เมืองน้ำหอม

ประเทศฝรั่งเศส

เมืองเบียร์

ประเทศเยอรมนี

เมืองช้าง

จังหวัดสุรินทร์

๑.๓ ใช้คำฟุ่มเฟือย คำฟุ่มเฟือยคือคำส่วนเกิน ไม่มี ความหมายใหม่ สามารถตัดออกได้เพื่อความสละสลวยของคำ ซึ่งคำฟุ่มเฟือยนี้รวมทั้งคำซ้ำและคำซ้อนด้วย ตัวอย่างคำฟุ่มเฟือย เช่น

คำพุ่มเพื่อย	คำภาษาแบบแผน
ทำการกิน	กิน
มีการช่วยเหลือ	ช่วยเหลือ
แบบว่าดี	ดี
อนาคตข้างหน้า	อนาคต
อดีตแต่ไหนหลัง	อดีต
จากประสบการณ์ที่ผ่านมา	จากประสบการณ์
จากการวางแผนล่วงหน้า	จากการวางแผน
คนแก่ชรา	คนแก่, คนชรา
มากมายอเนกอนันต์	มาก
สบายอก สบายใจ	สบายใจ
รถรา	รถ
ข้าวปลา	ข้าว
เสื่อ สาด	เสื่อ
ครูบาอาจารย์	ครู, อาจารย์
ศิษยานุศิษย์	ศิษย์
ถนนหนทาง	ถนน

๑.๔ ใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง เช่น

คำ	คำลักษณนามที่ไม่ถูกต้อง	คำลักษณนามที่ถูกต้อง
เทียน	แท่ง	เล่ม
ไข่	ใบ	ฟอง
โทรศัพท์	อัน	เครื่อง
ซีดี	ชิ้น	แผ่น
ดินสอ	ด้าม	แท่ง
ตู้เย็น	เครื่อง	หลัง
โทรทัศน์	หลัง	เครื่อง

คำ	คำลักษณนามที่ไม่ถูกต้อง	คำลักษณนามที่ถูกต้อง
สถานีรถไฟ	ที่	สถานี
ปริญญาบัตร	ใบ	ฉบับ
วิชา	ตัว	วิชา
โครงการ	เรื่อง	โครงการ
ข้างบ้าน	ตัว	เชือก
เก้าอี้	ที่	ตัว

๑.๕ ใช้คำภาษาต่างประเทศ คำภาษาต่างประเทศบางคำมีศัพท์บัญญัติใช้

ควรใช้คำศัพท์ที่บัญญัติขึ้น ยกเว้นคำบางคำที่ใช้ทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น

คำภาษาต่างประเทศ	คำภาษาไทยที่ควรใช้
รถเมล์	รถประจำทาง
มอเตอร์ไซด์	รถจักรยานยนต์
ทอล์กออฟเดอะทาวน์	พูดกันทั้งเมือง
อิน	เข้าถึง
เช็คอิน	ลงทะเบียนเข้า
เช็คเอาท์	ลงทะเบียนออก
ซีฟู้ด	อาหารทะเล
ฟาสต์ฟู้ด	อาหารจานด่วน
มีเดีย (Media)	สื่อ, ช่องทางในการนำเสนอ
รีเควสท์ (Request)	ขอร้อง
โหวต (Vote)	ออกเสียง, ลงคะแนน
โพล (Poll)	การสอบถาม
ซัมเมอร์	หน้าร้อน, ฤดูร้อน

คำภาษาต่างประเทศบางคำใช้ทับศัพท์ เช่น เทคนิก (Technic) ฟุตบอล (Football) คลินิก (Clinic) แบดมินตัน (Badminton) โอลิมปิก (Olimpic) คอมพิวเตอร์ (Computer) อีเมลล์ (E-mail) เว็บไซต์ (Website) อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นต้น

๑.๖ ใช้คำไม่ตรงความหมาย การใช้คำไม่ตรงความหมายมีหลายลักษณะ

เช่น

๑.๖.๑ ไม่ใช้คำที่มีความหมายตรง เช่น

คำ	ความหมายตรง	ความหมายโดยนัย
กิน	รับประทาน	โกง
หิน	แร่ของแข็งชนิดหนึ่ง	ยาก
กั๊ด	การใช้ฟันกัด	การพูดจาถากถาง
ร่ม	เครื่องป้องกันแดดหรือฝน	หนีเรียน

ควรใช้คำที่มีความหมายตรง เขียนประโยค เช่น

คำที่ไม่ควรใช้	คำที่ควรใช้
เขากินบ้านเมือง	เขาโกงบ้านเมือง
ข้อสอบหินมาก	ข้อสอบยากมาก
เขาชอบกั๊ดคน	เขาชอบพูดจาถากถางผู้อื่น

๑.๖.๒ ใช้คำที่ไม่ถูกต้องกับบุคคล เช่น

คำที่ไม่ถูกต้อง	คำที่ถูกต้อง
เชิญพระ	นิมนต์พระ
มอบของแก่อาจารย์	มอบของแด่อาจารย์
คนยั่วเย้า	คนเต็มไปหมด

๑.๖.๓ ใช้คำไม่ถูกต้องกับสภาพธรรมชาติหรือสิ่งของ เช่น

คำที่ไม่ถูกต้อง	คำที่ถูกต้อง
ถนนปลอดโปร่ง	ถนนโล่ง
อากาศโล่ง	อากาศปลอดโปร่ง
อากาศสดใส	อากาศสดชื่น
ท้องฟ้าสดชื่น	ท้องฟ้าสดใส

๑.๖.๔ ใช้สำนวนเปรียบเทียบไม่ถูกต้อง เช่น

สำนวนที่ผิด	สำนวนที่ถูกต้อง
ตาเป็นตาข่าย	ตาเป็นสับประรด
แก้มผ้าเอาน้ำรอด	ชายผ้าเอาน้ำรอด
มีทองเท่าหัวกุ้ง	มีทองเท่าหนดกุ้ง
ง่ายเหมือนกินขนม	ง่ายเหมือนปอกกล้วยเข้าปาก
หายากเหมือนเข็นครกขึ้นภูเขา	หายากเหมือนงมเข็มในมหาสมุทร

๑.๖.๕ ใช้คำตรงกันข้ามเปรียบเทียบกันไม่ถูกต้อง เช่น

คำเปรียบเทียบที่ผิด	คำเปรียบเทียบที่ถูกต้อง
ดำกับแดง	ดำกับขาว
เขี้ยวกับขาว	เขี้ยวกับแดง
คนโกงกับคนเก่ง	คนโกงกับคนซื่อสัตย์
คนเก่งกับคนขี้เกียจ	คนขยันกับคนขี้เกียจ
พลบค่ำกับกลางวัน	พลบค่ำกับเช้ามืด

๑.๖.๖ ใช้คำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน บางคำมีเสียงใกล้เคียงกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน จึงควรใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย เช่น

คำที่มีเสียงใกล้เคียง	คำที่ถูกต้อง
ป่าตีนทีก	ป่าทิมทีบ
คนแก่ทิมทีก	คนแก่ทินทีก
เขารู้สึกข่มขืน	เขารู้สึกขมขื่น

๑.๗ ใช้คำย่อ การใช้คำย่อควรใช้กับคำที่เป็นที่รู้จักกันดี หรือคำที่คำเต็มยาวมาก ไม่ควรใช้คำย่อกับคำที่ไม่เป็นที่รู้จักกันดีหรือคำสั้นๆ เช่น

- คำย่อที่ไม่ควรใช้ เช่น

คำย่อ	คำเต็ม
ร.ร.	โรงแรม
จยย.	รถจักรยานยนต์

คำย่อ

น.ร.

น.ศ.

- คำย่อที่ควรใช้ เช่น

ท.ท.ท.

กทม.

สสส. จชต.

พ.ร.บ.

ส.ส.

ส.ว.

คำเต็ม

นักเรียน

นักศึกษา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กรุงเทพมหานคร

กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุข

จังหวัดชายแดนภาคใต้

พระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกวุฒิสภา

๑.๘ ใช้คำต่างระดับ ในการเขียนข้อความแต่ละประโยคหรือแต่ละเรื่อง ควรใช้คำที่อยู่ในระดับเดียวกัน ไม่ควรใช้คำต่างระดับกัน เช่น

คำต่างระดับ

ดวงอาทิตย์ จันทรา

พ่อ มารดา

ลูกชาย ธิดา

สุภาพบุรุษ ผู้หญิง

คำระดับเดียวกันที่ควรใช้

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์,

สุริยัน จันทรา

พ่อ แม่, บิดา มารดา

บุตร ธิดา, ลูกชาย ลูกสาว

สุภาพบุรุษ สุภาพสตรี,

ผู้ชาย ผู้หญิง

๑.๙ ใช้คำสรรพนามไม่เสมอกัน ในการเขียนแต่ละครั้งควรใช้สรรพนาม ให้สม่ำเสมอทั้งหมดทั้งเรื่อง เช่น หากใช้สรรพนามบุรุษที่ ๑ ว่า “ผม” ก็ควรใช้ “ผม” หรือใช้ “กระผม” ก็ใช้ “กระผม” ตลอดไป หรือใช้ “ฉัน” หรือ “ดิฉัน” อย่างใดอย่างหนึ่งตลอดทั้งเรื่อง อย่าใช้ “ผม” บ้าง “กระผม” บ้าง หรือ “ฉัน” บ้าง “ดิฉัน” บ้าง

วิธีแก้ปัญหากการใช้สรรพนามไม่สม่ำเสมอ คือการใช้สรรพนาม “ข้าพเจ้า” ซึ่งเป็นคำสรรพนามที่เป็นคำกลางๆ และสามารถใช้ได้สม่ำเสมอ

๑.๑๐ ใช้คำที่มีความหมายกำกวม คำบางคำมีความหมายกำกวม อาจทำให้ผู้อ่านตีความหมายไม่ชัดเจน ดังนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงการใช้คำกำกวม เช่น

คำกำกวม	ความหมายไม่แน่ชัด
๓ โมง	ตีความหมายได้ทั้ง ๓ โมงเช้าหรือ ๓ โมงเย็น ควรเขียนให้ชัดเป็น ๙.๐๐ น. หรือ ๑๕.๐๐ น.
ข้าวเย็น	ข้าวที่เย็นหรือข้าวมือเย็น
ชื่อที่ใคร	ตีความได้ทั้งชื่อที่ดินของใคร หรือชื่อของชั้นนั้นได้ที่ใคร

๑.๑๑ ใช้คำที่ก่อให้เกิดความหมายไม่ดีหรือความหมายในแง่ลบ คำบางคำอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกไม่ดี จึงไม่ควรใช้ ควรใช้คำที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในแง่บวกแก่ผู้อ่าน เช่น

คำที่มีความหมายในทางไม่ดี	คำที่ควรใช้
คนจน	ผู้มีรายได้น้อย
คนบ้านนอก	คนต่างจังหวัด
ชาวสลัม	ชาวชุมชนแออัด
ผู้ป่วยใกล้ตาย	ผู้ป่วยระยะสุดท้าย
นักศึกษาตกค้าง	นักศึกษาที่ยังเรียนไม่จบ
คนผิวดำ	คนผิวสี
คนแก่	ผู้สูงอายุ
อ่อนหัด	มือใหม่

๑.๑๒ ใช้คำผิดเป็นคำถูก คำหลายคำในภาษาไทย เป็นคำที่เขียนผิด แต่มักนิยมนำมาใช้พูดหรือเขียนจนเข้าใจว่าคำนั้นเป็นคำที่ถูกต้อง เช่น

คำผิดที่คิดว่าถูก	คำที่ถูกต้อง
ปีติ	ปีติ
ปีศาจ	ปีศาจ

คำผิดที่คิดว่าถูก

เคราะห์ดี

โชคร้าย

คำที่ถูกต้อง

โชคดี

เคราะห์ร้าย

หมายเหตุ เคราะห์เป็นคำที่นิยมใช้ในทางไม่ดี เช่นมีเคราะห์ ฟาดเคราะห์
เคราะห์ร้าย เป็นต้น ส่วนโชคเป็นคำที่นิยมใช้ในทางดี เช่น มีโชค โชคดี เป็นต้น

ข้อบกพร่องในการใช้คำทั้ง ๑๒ ประการนี้ หากนักศึกษาพิถีพิถันเลือกใช้ให้
ถูกต้อง จะช่วยให้การใช้คำในการเขียนดีขึ้น

๒. ข้อบกพร่องในการใช้ประโยค

ข้อบกพร่องในการเขียนประโยคที่มักพบอยู่เสมอ ได้แก่

๒.๑ ใจความของประโยคควกวหรือกำกวม อันเกิดจากการเขียนไม่กระชับ
รัดกุม เช่น

ตัวอย่างที่ ๑

ประโยคควกว - ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี คนดีคือคน
มีความกตัญญู

ข้อบกพร่อง - จะเห็นได้ว่าใจความสำคัญของประโยคนี้คือความ
กตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี ผู้เขียนเขียนถึง
๒ ประโยค แต่ใจความยังอยู่เท่าเดิม

ประโยคที่ถูกต้อง - ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี

ตัวอย่างที่ ๒

ประโยคกำกวม - นิดเป็นคนใช้แดง

ข้อบกพร่อง - ประโยคนี้ตีความได้ ๒ ความหมาย

๑. นิดเป็นคนรับใช้ของแดง

๒. นิดเป็นนายของแดง หรือมีฐานะเหนือกว่าแดง
จึงใช้ให้แดงทำงานให้

ดังนั้นต้องเขียน ๒ ประโยคนี้ โดยมีคำบุรพบทให้ชัดเจน

ประโยคที่ถูกต้อง

๑. ความรักเปรียบเสมือนดาบ ๒ คม
อาจนำมาซึ่งความสุขหรือความ
ทุกข์

และ

๒. ผู้สัมผัสกับความรัky่อมรู้รสชาติ
ของคำว่ารัก ซึ่งเป็นคำที่ยากแก่การ
ให้คำจำกัดความ

๒.๔ เขียนประโยคหัวหนังสือเกินไป ประโยคหัวหนังสืออาจเกิดความไม่ชัดเจน
ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายไม่ถูกต้อง จึงควรเขียนประโยคให้ได้ใจความครบถ้วนไม่หัวหนังสือ

ตัวอย่าง

ประโยคหัวหนังสือ -

รับประทานอาหารดี มีประโยชน์ เกิด
ผลดีแก่ร่างกาย

ข้อบกพร่อง

- ประโยคดังกล่าวนี้พยายามจะบอก
คุณประโยชน์ของการรับประทานอาหาร
ที่มีคุณภาพดีและมีประโยชน์แต่ขาด
คำเชื่อมและคำขยายที่ชัดเจนเพราะ
ผู้เขียนรวบรัดเกินไป

ประโยคถูกต้อง

- การรับประทานอาหารที่มีคุณภาพดีและ
มีประโยชน์จะก่อให้เกิดผลดีแก่ร่างกาย

๒.๕ เขียนประโยคไม่สมบูรณ์ คือขาดคำบุรพบท นำหน้าคำหรือเชื่อมคำ
หรือขาดคำสันธานประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง

ประโยคไม่สมบูรณ์ -

ใจของฉันเป็นเธอ

ข้อบกพร่อง -

ประโยคนี้อขาดคำบุรพบทนำหน้าคำให้
ชัดเจน

ประโยคที่ถูกต้อง -

ใจของฉันเป็นของเธอ

ประโยคไม่สมบูรณ์ -

เธอหัวเราะ กำลังร้องไห้

ข้อบกพร่อง - ประโยคนี้ขาดคำสันธานเชื่อมความให้สมบูรณ์

ประโยคที่ถูกต้อง - เธอหัวเราะทั้งๆ ที่กำลังร้องไห้

๒.๖ วางส่วนขยายของประโยคไม่ถูกตำแหน่ง คำหรือใจความที่เป็นส่วนขยายของประโยคควรอยู่หลังหรืออยู่ติดกับคำที่ถูกขยาย หากไปอยู่หลังคำอื่นจะกลายเป็นการขยายคำผิดและทำให้ความหมายของประโยคผิดไปด้วย เช่น

ตัวอย่าง

ประโยคที่วางส่วนขยายไม่ถูกต้อง - ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมชซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมไทยสมัยรัชกาลที่ ๕-๘ แต่งนวนิยายเรื่องสี่แผ่นดิน

ข้อบกพร่อง - ประโยคนี้กลายเป็นการเน้นที่ผู้แต่งคือ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นผู้ให้ความรู้ ไม่ใช่นวนิยายเรื่องสี่แผ่นดิน

ประโยคถูกต้อง - ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช แต่งนวนิยายเรื่องสี่แผ่นดิน ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับสังคมไทยสมัยรัชกาลที่ ๕-๘

๒.๗ วางโครงสร้างประโยคแบบภาษาอังกฤษ คือไม่เรียงลำดับคำในประโยคตามคำที่นำหน้าทีประธาน กริยา และกรรม แต่วางโครงสร้างประโยคตามภาษาอังกฤษโดยเอากรรมของประโยคมาเป็นประธาน เช่น

ตัวอย่าง

ประโยคภาษาอังกฤษ

๑. ธนาคารถูกโจรปล้น
๒. ๓ นักศึกษาชนะการแข่งขันตอบปัญหา
๓. ผู้ร้ายอยู่ภายใต้การควบคุมตัวของตำรวจ

ข้อบกพร่อง - ประโยคที่ ๑ นำกรรมไว้ตอนต้นประโยค

ประโยคที่ถูกต้อง

- ประโยคที่ ๒ ไม่ใช่คำลักษณนามตามหลังคำนอกจำนวนนับ
- ประโยคที่ ๓ มาจากคำภาษาอังกฤษ Under และนำกรรมมาไว้หน้าประโยค
- ๑. โจรปล้นธนาคาร
- ๒. นักศึกษา ๓ คน ชนะการแข่งขันตอบปัญหา
- ๓. ตำรวจควบคุมตัวผู้ร้าย

๒.๘ เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องเกิดจากการไม่เว้นวรรคในส่วนที่ควรเว้น และการเว้นวรรคในส่วนที่ไม่ควรเว้น เช่น

ตัวอย่าง

๑. ไม่เว้นวรรคในส่วนที่ควรเว้น - การตั้งใจเรียนขยันอ่านหนังสือทบทวนความรู้ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

ข้อบกพร่อง - การตั้งใจเรียน ขยันอ่านหนังสือทบทวนความรู้ เป็นวิธีการ ๓ วิธีที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น ดังนั้นควรเว้นวรรคให้ถูกต้อง

ประโยคที่ถูกต้อง - การตั้งใจเรียน ขยันอ่านหนังสือ และทบทวนความรู้ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

๒. เว้นวรรคในส่วนที่ไม่ควรเว้น - ในสังคมมีทั้ง คนดี และคนไม่ดี

ข้อบกพร่อง - ประโยคนี้มีใจความเดียวไม่ควรเว้นวรรคเลย

ประโยคที่ถูกต้อง - ในสังคมมีทั้งคนดีและคนไม่ดี

ทั้ง ๘ ประการนี้ ถือเป็นข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ประโยค ซึ่งนักศึกษาพึงระมัดระวังไม่ควรถูกให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียน

ภาษาในการเขียนทั้งในเรื่องลักษณะภาษา ระดับภาษา และปัญหาการใช้ภาษาดังที่ได้กล่าวมานี้ นับเป็นแนวทางเบื้องต้นที่นักศึกษาควรนำมาใช้ประกอบการเขียน ตลอดจนใช้เป็นหลักในการสำรวจและวินิจฉัยวิเคราะห์ข้อบกพร่องในงานเขียนของนักศึกษาอันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนต่อไป

กิจกรรมการเรียนบทที่ ๓

ข้อ ๑ ให้นักศึกษาเติมคำในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

๑. ลักษณะของภาษาเขียนที่ดี คือ ๑) _____ ๒) _____

๒. ระดับภาษาในการเขียนมี ๓ ระดับคือ ๑) _____ ๒) _____

_____ ๓) _____

๓. ภาษาปากหรือภาษาพูดเหมาะแก่การติดต่อสื่อสารกับบุคคล _____

๔. งานเขียนทั่วไปทั้งบันเทิงคดีและสารคดีควรใช้ภาษาในระดับ _____

๕. รายงานทางวิชาการ ประกาศของทางราชการ ควรใช้ภาษาในระดับ _____

๖. ระดับภาษาที่ไม่ควรนำมาใช้ในการฝึกเขียนในวิชาการเขียนคือ _____

๗. คำว่า “ยังงี้” ถ้าเขียนเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้องคือ _____

๘. “วันนี้ห้องอยู่บ้านตามลำพังคนเดียว” ข้อบกพร่องของประโยคนี้นี้คือ _____

_____ เพราะ _____

๙. คำฟุ่มเฟือยคือ _____

๑๐. การใช้คำย่อควรใช้กับคำที่ _____ หรือ _____

ไม่ควรใช้คำย่อกับคำที่ _____

๑๑. การใช้คำสรรพนามสม่าเสมอคือ _____

๑๒. คำว่า “ผู้ป่วยใกล้ตาย” บกพร่องเพราะ _____

_____ ควรแก้ไขเป็น _____

- _____ ๒๐) พิสวาส
 _____ ๒๑) ผูกพัน
 _____ ๒๒) ผลัดวันประกันพรุ่ง
 _____ ๒๓) นั่งขัดสมาธิ
 _____ ๒๔) ฉันทเพื่อน
 _____ ๒๕) ลำไย
 _____ ๒๖) หลับไหล
 _____ ๒๗) หลงไหล
 _____ ๒๘) ห่วงใย
 _____ ๒๙) ไม่ไยดี
 _____ ๓๐) บิณฑบาต
 _____ ๓๑) ตักบาตร
 _____ ๓๒) แกงบวช
 _____ ๓๓) ก๋วยบวชชี
 _____ ๓๔) บาดทะยัก
 _____ ๓๕) ควกัไขว่
 _____ ๓๖) ชั้นทสกร
 _____ ๓๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 _____ ๓๘) จังหวัดศรีสะเกษ
 _____ ๓๙) ศึกษานิเทศ
 _____ ๔๐) มัคคุเทศก์
 _____ ๔๑) การเวก
 _____ ๔๒) เกษียนหนังสือ
 _____ ๔๓) เกษียนอายุ
 _____ ๔๔) หน้าปัดนาฬิกา
 _____ ๔๕) เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 _____ ๔๖) เครื่องสำอาง

- _____ ๒๐) พิศवास
 _____ ๒๑) ผูกพันธ์
 _____ ๒๒) ผัดวันประกันพรุ่ง
 _____ ๒๓) นั่งขัดสหมาด
 _____ ๒๔) ฉันท์เพื่อน
 _____ ๒๕) ลำไย
 _____ ๒๖) หลับไหล
 _____ ๒๗) หลงไหล
 _____ ๒๘) ห่วงใย
 _____ ๒๙) ไม่ไยดี
 _____ ๓๐) บิณฑบาตร
 _____ ๓๑) ตักบาต
 _____ ๓๒) แกงบวด
 _____ ๓๓) ก๋วยบวดชี
 _____ ๓๔) บาททะยัก
 _____ ๓๕) ขวกัไขว่
 _____ ๓๖) ชั้นทสกร
 _____ ๓๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 _____ ๓๘) จังหวัดศรีสะเกษ
 _____ ๓๙) ศึกษานิเทศก์
 _____ ๔๐) มัคคุเทศ
 _____ ๔๑) การเวก
 _____ ๔๒) เกษียนหนังสือ
 _____ ๔๓) เกษียนอายุ
 _____ ๔๔) หน้าปัทมนาฬิกา
 _____ ๔๕) เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 _____ ๔๖) เครื่องสำอางค์

- _____ ๔๗) จมปรัก
- _____ ๔๘) ปรักปรำ
- _____ ๔๙) พระนาคปลก
- _____ ๕๐) ปรานี่ปราศรัย

- _____ ๔๗) จมปลัก
- _____ ๔๘) ปลักปลำ
- _____ ๔๙) พระนาคปรก
- _____ ๕๐) ปรานี่ปราศัย

ข้อ ๓ ให้นักศึกษาบอกข้อบกพร่องของประโยคที่ยกมานี้ พร้อมทั้งแก้ไขภาษาที่บกพร่องนั้น
ให้ถูกต้องและสละสลวย (แต่ละประโยคอาจมีข้อบกพร่องมากกว่า ๑ แห่ง)

๑) รถตุ๊กตุ๊กคันนี้เก้เก๊าแถมยังขับซึ่งอีก

ข้อบกพร่อง.....

.....

ประโยคที่แก้ไข.....

.....

๒) สังคมปัจจุบันทุกวันนี้มักทอดทิ้งให้คนชราอยู่กับตามลำพัง ดูแล้วน่าสมเพชเวทนา

ข้อบกพร่อง.....

.....

ประโยคที่แก้ไข.....

.....

๓) เหตุการณ์กลับโอละพ่อ เรื่องสาวกู่ขาวถูกผัวตัวเองแบล็คเมลล์

ข้อบกพร่อง.....

.....

ประโยคที่แก้ไข.....

.....

๔) ตร. เป่า ๓ โจรค้ายานรกดแต่ดั้น

ข้อบกพร่อง.....

.....

ประโยคที่แก้ไข.....

.....

๑๕) โจรลินแย้งอดีตเพื่อนไม่ตอบคำถามตำรวจ

ข้อบกพร่อง.....

ประโยคที่แก้ไข.....

ข้อ ๔ ให้นักศึกษาอ่านข้อความที่ยกมานี้ แล้วแก้ไขคำที่เขียนผิดหรือเขียนบกพร่องให้ถูกต้อง โดยเขียนคำที่แก้ไขทับข้อความที่ยกมานี้

นอกจากการปิดโอกาสทางการศึกษาแก่พ่อแม่พี่น้องประชาชนคนไทยแล้ว

รามคำแหงยังประจักษ์ถึงการขายโอกาสดังกล่าวแก่ผู้ไร้โอกาสทางการศึกษาให้ได้รับ

อย่างเท่าทันกันอย่างเต็มที่ที่สุดเท่าที่จะทำได้ มหา'ลัยจึงมี Policy ขยายโอกาสทาง

การศึกษาไปนอกเมืองหลวง เป็นการนำความรู้สู่ประชาชนชาวไทยในทุกภูมิภาคทั่ว

ประเทศ คนไทยทุกคนสามารถสมัครเข้าศึกษาในเขตภูมิภาคของตนได้ โดยไม่ต้องมา

ศึกษาหรือมาสอบที่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ อันเป็นนโยบายจัดให้มีการศึกษาใน

ลักษณะที่เรียกว่า “เรียนใกล้บ้าน สอบใกล้บ้าน”

ข้อ ๕ ให้นักศึกษาอ่านเรียงความที่ยกมานี้ แล้วบอกข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของเรียงความเรื่องนี้มาพอสังเขป พร้อมทั้งเรียบเรียงเรียงความเรื่องนี้ใหม่โดยใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง สละสลวย

เกิดมาเพื่ออะไร

อันที่จริงก็ไม่ค่อยได้ฟังเทศน์ฟังธรรมกับเขาเท่าไร ไม่ใช่เป็นคนนอกศาสนาอะคะ แต่ว่าทำแต่งงานจนไม่มีเวลา ส่วนใหญ่ทุกคนจะพูดแบบนี้เหมือนกันหมด “ไม่ว่าง ไม่ค่อยมีเวลา” ทั้ง ๆ ที่ พลวงพ่อท่านก็เทศน์อยู่ปาว ๆ ได้ฟังกันทั่วประเทศละมั้ง (ขออภัยคะดิฉันใช้ภาษาไทยผิด) แต่มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ

ในวิถีชีวิตประจำวันของแต่ละคนและแต่ละวัยไม่เหมือนกัน ถ้าจะตั้งคำถามว่าเกิดมาทำไม หรือเกิดมาเพื่ออะไร ก็คงจะตอบกันไปต่าง ๆ นา ๆ

